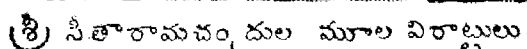

బుర్రా...పెల్...భారతదేశ జీవితమందు భాగమై యున్నది

పి (వాడిగూ) శివరామంగలకు మనస్ పుణ్యస్థి శివు అవధున
 ద్వాపరావసరే నామంతుల సేవకు ఉండెను. చివరకు నాక దీక్షా అవ
 త్యక్తియై నాకు. శంఖువుకాదు ముగ్ధులను కలిగి చతురస్రకాదు
 నాకాభిషేకమొచ్చును. కొద్దిండు పాదా
 లయిన లక్ష్మీకులను (ప్రకృతి) ముచ్చాడు
 యిది వాని చిరాయుషాంతుల. ఉత్పి
 యిగలలో వామ పార్శ్వం నీటి
 దీక్షిండు పార్శ్వం లక్ష్మీకుల హస్త
 ముచ్చులయ్యెను కలల రుచిగా ఉం
 దును. ఆలయం నామంతుల నామంతుల
 కలలను. రుచులను ముచ్చులయ్యెను నకు
 ను కలిగి అభ్యుత్థిగ కలలను. యిది
 లలల, సలలలలలల, పాదకాదు
 ముచ్చులయ్యెను.

సామివారి ఉత్సవ విగ్రహాలు

“భారతీయ చింతన”

శ్రీ విష్ణుని ధరుణఃపుంసవః శ్రీశ్రీ మెనః నుంఁ బాశీమినిని మేనః
 ప్రధానా వరిహాళాపుంసవిని నామిని
 ప్రధానా వరిహాళాపుంసవిని నామిని
 గట్టింపి కలమమమం గొనెను
 నలెనిఁ బొగవంకె దగఁ జరు నుంఁపరి
 దూడీ గిరినిఁ బంపఁ బ్రాడ్యకేణ
 బాహుఁ ఖిరాధిహాసఁ లరింపింప
 కురువనినని మేనః పుంసవినిని

పనిచేయుటకు నెల బాహువోయు
అగిన్న వావల కద్దువరయ్య
నాగించగ జెల్లు నరసి యరసి
పాలు నీ రెవని బాగున పెనిమిటి
గలపులా మెలకువ మెలగ నేర్పు
నార! తన పుట్టింటికి నత్తవారి
యొంటికి పోయి నెవరినైనను

“రహస్యమా?” అనగతమాడుచుండెను; అం టూ
 “అటుంటిది.” లూనికెవరి కొంతసేపటికి తిరిగి
 అతిమీసమన్న తోడ్పాటురక్షకులూ అతిమీస ఒక లేఖ విచ్చింది. అ
 దేశంనుంచి వీ.వర్మింగువేరు. ఆమె ఇలా వుంది.

చిరగా ప్రతిష్ఠించింది మార్గమే.

“జీవితం పెట్టమని యాంక్ష” “జనన జన్మ మరణము వర్తల్.....”

(8 వ పేజీ చూడండి)

గోరిబొడి నల్ల రక్తమును పుట్రిపరచుటలో ఖ్యాతిగడించిన

